

Arrest

nr. 63 754 van 24 juni 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 29 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juni 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BAKI, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Kosovaarse nationaliteit te bezitten, moslim van Albanese origine te zijn en afkomstig te zijn uit het dorp Shipashnice, gelegen in de gemeente Kamenice. Toen u in 1998 in Duitsland verbleef in het kader van uw asielaanvraag had u een relatie met een Duitse vrouw. U had echter last van erectiestoornissen tijdens de seksuele betrekkingen. Een maand later begon u last te krijgen in uw buik en vermoedde u dat u gezondheidsproblemen had. In april 2000 keerde u vrijwillig terug naar Kosovo. In Kosovo onderging u verschillende medische onderzoeken rond de problemen met uw ingewanden. Deze onderzoeken brachten echter geen medisch probleem aan het licht. In 2006 raadde een radioloog u aan een psycholoog te contacteren. In die periode had u zelfmoordneigingen en ging u niet langer werken. Hierdoor ontstonden er spanningen tussen u en uw broers met wie u samenwoonde. In hun ogen was u gezond en moest u gaan werken. In november 2006 begon u therapie te volgen bij

een psychiater in Prishtinë en nam u op haar voorschrift medicatie tegen uw depressie. Door deze medicatie heeft u zich vijf à zes maanden beter gevoeld. U kon opnieuw gaan werken, maar nadien ging uw toestand wederom achteruit, wat nog verergerde toen u een kleinere dosis van de medicatie moest nemen. Door uw erectieproblemen heeft u steeds geweigerd om in te gaan op de pogingen van uw familie om u te laten trouwen. U heeft uw jongere broer toestemming gegeven om te huwen, maar in Kosovo wordt het als een schande gezien als een jongere broer vóór zijn oudere broer in het huwelijk treedt. Daarnaast kan u ook moeilijk het lawaai verdragen dat wordt gemaakt door de kinderen van uw broers. Soms slaat u hen waardoor u een slechte mens bent in de ogen van uw broers. In 2009 heeft uw psychiater de behandeling zes maanden stopgezet, maar omdat uw psychische toestand dermate achteruitging, heeft ze de behandeling opnieuw opgestart. Sinds uw kindertijd heeft u tevens regelmatig last van bronchitis. Als gevolg van uw medische problemen en de situatie met uw familie hebt u op 21 oktober 2010 Kosovo verlaten en reisde u illegaal met een minibus naar België. U kwam in België aan op 24 oktober 2010 en vroeg twee dagen later asiel aan. U diende zich op 18 november 2010 aan te bieden op de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) om er uw asielmotieven uiteenzetten. U kwam echter niet opdagen en liet na binnen de daartoe voorziene termijn een geldige reden mee te delen ter rechtvaardiging van uw afwezigheid, zodat u geacht werd afstand te hebben gedaan van uw asielaanvraag en uw dossier door de DVZ op 8 december 2010 afgesloten werd met een technische weigering. U was ondertussen naar München (Duitsland) vertrokken, waar u door een arts op een alternatieve wijze behandeld zou worden. In Duitsland werd u echter aangehouden omdat u illegaal in het land verbleef. Na uw vrijlating keerde u terug naar België, waar u op 4 januari 2011 opnieuw asiel aanvraagde.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: uw identiteitskaart uitgereikt op 2 april 2009, uw rijbewijs uitgereikt op 30 april 2009 en verschillende medische attesten uit 2006, 2007 en 2009.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. U heeft immers onvoldoende feiten of elementen aangehaald waaruit een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou kunnen blijken.

U verklaarde Kosovo verlaten te hebben in de hoop een betere behandeling te krijgen voor uw depressie, die het gevolg zou zijn van erectiestoornissen die voor het eerst opdoken in 1998 tijdens uw verblijf in Duitsland (gehoorverslag CGVS, p. 5, 10 en 16). Uw psychiater in Kosovo raadde u aan om hiervoor in het buitenland hulp te zoeken (gehoorverslag CGVS, p. 14). Volgens uw verklaringen hebt u ook last van een aantal fysieke klachten, die deels het gevolg zouden zijn van uw depressie en de door u gevolgde therapie, en bent u sinds uw kindertijd gevoelig voor bronchitis (gehoorverslag CGVS, p. 10-12). De door u ingeroepen medische problemen, die u staafde met meerdere medische attesten uit Kosovo (stukken 1 tot 11), houden echter geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. U dient voor een beoordeling van medische problemen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de Staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Ook de door u aangehaalde familiale spanningen tussen u en uw broers, met name uw weigering te trouwen en het feit dat het een schande is voor uw jongere broer om vóór u te trouwen, de verwijten die u kreeg omdat u als gevolg van uw depressie niet of althans minder dan uw broers werkte, en het feit dat u in hun ogen een slecht mens bent omdat u hun kinderen af en toe slaat (gehoorverslag CGVS, p. 10-11 en 14), zijn niet van dien aard dat daaruit een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou kunnen blijken. Nergens uit uw verklaringen blijkt immers dat u los van de door u aangehaalde 'spanningen' concrete problemen zou hebben met uw familie. Bovendien haalde u zelf aan dat u meteen naar Kosovo zou terugkeren indien u zich een dag beter zou voelen (gehoorverslag CGVS, p. 16).

Uw identiteitskaart en uw rijbewijs zijn niet van dien aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteit staat immers niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchteling van 28 juli 1951 en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Verzoeker is tevens van oordeel dat de bestreden beslissing de materiële motiveringsplicht schendt.

De commissaris-generaal zou de essentie van zijn vluchtverhaal gemist hebben. Verzoeker verklaart dat hij niet enkel omwille van medische redenen zijn land van herkomst is ontvlucht en deze problemen niet de reden van zijn asielaanvraag uitmaken.

Verzoeker betoogt voorts dat hij ziek was op de dag van het interview en hij mentaal en fysisch niet in staat was zijn vluchtverhaal afdoende uiteen te zetten.

Hij stelt dat hij tijdens het interview meegedeeld heeft dat hij werkte als veehandelaar op de grens tussen Kosovo en Servië en hij omwille van zijn handel met Serviërs beschouwd werd als spion, verrader en collaborateur. Hierdoor zou hij op een zwarte lijst gekomen zijn van personen die vermoord zullen worden. Verzoeker wijst erop dat hij in 2004 effectief aangevallen werd door drie personen omdat hij een vriendschappelijke en zakelijke relatie onderhield met Serviërs.

Verzoeker betoogt dat de Kosovaarse autoriteiten geen adequate bescherming kunnen of willen verlenen.

2.1.2. Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Waar verzoeker thans opwerpt dat zijn asielaanvraag niet in hoofdzaak ingegeven is door zijn medische situatie maar wel door de problemen die hij als veehandelaar ondervond omwille van zijn handelsrelaties met Serviërs, dient te worden opgemerkt dat verzoeker nooit eerder in de procedure melding maakte van dergelijke feiten en deze verklaringen *post factum* derhalve geen enkele steun vinden in het administratief dossier. In de vragenlijst die op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) werd opgesteld, antwoordde verzoeker op de vraag naar zijn vrees bij terugkeer naar zijn land van herkomst immers *'Mijn gezondheidstoestand zal achteruitgaan'*. Voorts verklaarde hij *'Behalve mijn gezondheidsproblemen, had ik problemen met mijn familie'*. Op de vraag of hij verder nog problemen had met de autoriteiten, medeburgers of problemen van andere aard, antwoordde verzoeker negatief (administratief dossier, stuk 9, p.2).

Tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) verklaarde verzoeker dat hij alle redenen die aanleiding hebben gegeven tot zijn vertrek bij DVZ, zij het op een beknopte wijze, heeft kunnen uiteenzetten en dit interview zonder problemen is verlopen (administratief dossier, stuk 3, p. 2).

Ook voor het CGVS stelde verzoeker uitdrukkelijk dat de voornaamste reden van zijn vertrek uit zijn land van herkomst zijn gezondheidstoestand betrof en het uitblijven van de resultaten die hij van de behandeling van zijn problemen in Kosovo verwachtte (*ibid.*, p.9). Ook hier verwijst verzoeker nog naar problemen met zijn familie gezien hij omwille van zijn medische situatie niet wenste te huwen en hierdoor de traditie doorbrak, doch nergens wordt met een woord gerept over problemen die veroorzaakt zouden zijn door zijn contacten met Serviërs. Nochtans werd hem tijdens het gehoor op het CGVS meermaals uitdrukkelijk gevraagd of verzoeker nog andere problemen had in Kosovo (*ibid.*, p. 15-16). Verzoekers verwijt dat de commissaris-generaal met dit onderdeel van zijn vermeende vluchtverhaal geen rekening zou hebben gehouden, kan aldus bezwaarlijk ernstig worden genomen gezien verzoeker zelf nagelaten heeft deze elementen mee te delen aan de asielinstanties.

De bewering dat verzoeker op een zwarte lijst zou staan van personen die vermoord zullen worden en hij in 2004 slachtoffer zou geweest zijn van een gewelddadige aanval wordt slechts voor het eerst in het verzoekschrift geponeerd, zonder op enige wijze onderbouwd te zijn en gaat bovendien in tegen zijn eerdere verklaringen. Zowel voor DVZ als voor het CGVS verklaarde verzoeker immers werkzaam te zijn in de bouw, als schilder, (administratief dossier, stuk 9, p. 1; stuk 3, p. 5), terwijl de hoger aangehaalde problemen hun oorsprong zouden vinden in de zakenrelaties die hij als veehandelaar met Serviërs zou onderhouden.

Voor zover verzoeker de lacunes in zijn verklaringen nog tracht te wijten aan zijn gezondheidstoestand tijdens het gehoor voor het CGVS, dient te worden opgemerkt dat verzoeker inderdaad bij aanvang van dit gehoor aangaf zich ziek te voelen, doch dat uit het gehoorverslag tevens blijkt dat het gehoor voorts zonder problemen is verlopen en verzoeker in staat was op omstandige wijze zijn relaas uiteen te zetten. Dergelijke bewering kan derhalve geenszins worden aanvaard ter verschoning van bovenstaande vaststellingen.

Het voorgaande in acht genomen kan aan de in het verzoekschrift opgeworpen interetnische problemen in het geheel geen geloof worden gehecht.

De motivering van de bestreden beslissing dat verzoekers asielaanvraag louter op medische problemen en problemen van interpersoonlijke aard is gesteund, welke geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, blijft derhalve onverminderd overeind.

Deze vaststelling wordt nog versterkt door verzoekers verklaring voor het CGVS *'Als ik mij een dag beter zou voelen, zou ik onmiddellijk terugkeren naar Kosovo'* (administratief dossier, stuk 3, p. 16), zoals terecht aangehaald in de bestreden beslissing.

De commissaris-generaal wijst er ten slotte terecht op dat verzoeker zich voor de beoordeling van zijn medische situatie dient te richten tot de geëigende procedure.

Een schending van de materiële motiveringsplicht, de vereiste dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden, kan aldus niet worden aangenomen.

In hoofde van verzoeker wordt het bestaan van een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin niet aannemelijk gemaakt.

Verzoekers opmerking met betrekking tot het ontbreken van adequate bescherming door de Kosovaarse autoriteiten is dan ook niet dienstig.

2.2.1. Verzoeker vraagt tevens de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus gezien hij een gegronde vrees heeft voor zijn persoonlijke fysieke en morele integriteit. Hij verwijst naar het hoger uiteengezette relaas en stelt dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade en hij zich niet onder de bescherming van dat land kan, of wegens dat risico, wil stellen.

2.2.2. Voor zover verzoeker zich voor zijn vraag om subsidiaire bescherming beroept op de thans in het verzoekschrift aangehaalde problemen als gevolg van zijn handelsrelaties, volstaat een verwijzing naar de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van dit relaas.

Wat betreft zijn medische situatie, kan opnieuw dienstig verwezen worden naar de geëigende procedure die in dit kader door de vreemdelingenwet is voorzien.

De overige elementen van het administratief dossier mede in acht genomen, kan in hoofde van verzoeker het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet niet worden aangenomen.

2.3. Verzoekers enig middel is niet gegrond.

Het voorgaande in acht genomen zijn er geen elementen voorhanden die wijzen op het bestaan van een vluchtelingenrechtelijke vrees in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch op een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in hoofde van verzoeker.

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig juni tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER